

บทที่ 4

เปรียบเทียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์สมุนไพร ของต่างประเทศกับประเทศไทย และวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติ และปัญหาช่องว่างของกฎหมายในการขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพร

ปัจจุบันประเทศไทยมีพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2562 เป็นกฎหมายแม่บทในการกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร ตั้งแต่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2562 จนถึงปัจจุบัน โดยอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สมุนไพร ได้มีผู้ประสงค์ที่จะผลิต นำเข้า หรือขายเป็นจำนวนมาก ซึ่งมีทั้งประชาชนทั่วไป และผู้ประกอบการที่มีขนาดธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจขนาดเล็ก และ ธุรกิจขนาดย่อม ที่มาขออนุญาตผลิตภัณฑ์สมุนไพรต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) อย่างถูกต้องเพื่อที่จะสามารถจำหน่ายออกสู่ท้องตลาดได้ แต่ก็ส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ทำให้เกิดการแข่งขันที่เพิ่มมากขึ้น ซึ่งเจ้าของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรจัดทำผลิตภัณฑ์อย่างมีคุณภาพที่ได้มาตรฐาน แต่มีเจ้าของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรไม่มีคุณภาพไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่มีความปลอดภัย เช่น ผลิตภัณฑ์มีการปนเปื้อนโลหะหนักเกินเกณฑ์มาตรฐาน เป็นต้น และเจ้าของผลิตภัณฑ์ไม่มีจิตสำนึกขาดความรับผิดชอบ ไม่มีจรรยาบรรณ โดยการผลิต หรือนำเข้า เพื่อขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรด้วยการลดต้นทุนการผลิต หรือนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน เช่น มีการปรับเปลี่ยนส่วนผสมของสาร ประกอบในผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อเป็นการลดต้นทุนในการผลิต ซึ่งไม่ตรงตามที่ได้มีการขออนุญาตต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา(อย.) ไว้

การกระทำดังกล่าวส่งผลกระทบต่อคุณภาพ ประสิทธิภาพ และความปลอดภัยในตัวผลิตภัณฑ์ และทำให้เกิดผลกระทบต่อผู้บริโภคมาก เนื่องจากเป็นการแสดงข้อมูลที่จู่ต่อผู้บริโภค ประชาชน และต่อหน่วยงานราชการ และเป็นการแสดงข้อมูลที่จบจนฉลากผลิตภัณฑ์ เช่น การแสดงชื่อผลิตภัณฑ์ เครื่องหมายผู้ผลิต ที่ตั้งสถานที่ผลิต ซึ่งไม่ใช่ความจริง หรือวิธีการใช้สารเคมีที่ไม่มีคุณภาพ หรือผลิตภัณฑ์ที่มีวัตถุที่ทำเทียมหรือบางส่วนเพื่อให้เข้าใจว่าเป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพรแท้หรือเป็นผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามที่ขึ้นทะเบียนไว้ เนื่องจากทำให้ต้นทุนในการผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรมีราคาที่ถูกลง และผู้ผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรเห็นผลประโยชน์กำไรจึงได้นำไปวางจำหน่ายในท้องตลาด ประกอบกับการโฆษณาผลิตภัณฑ์ที่ไม่ใช่ความจริง

เพราะจากตัวผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้ข้อความที่ทำให้ผู้บริโภคหลงเชื่อหรือเข้าใจตามที่เจ้าของผลิตภัณฑ์ต้องการ แต่ความจริงแล้วผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ได้มีคุณสมบัติตามที่ได้อ้างขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรไว้

จากการศึกษามาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานเพื่อความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สมุนไพรทั้งการควบคุมทางกฎหมาย วิธีการควบคุมโดยอาศัยกฎหมายมาตรฐานผลิตภัณฑ์สมุนไพร และบทลงโทษ จึงสามารถแบ่งประเด็นการเปรียบเทียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์สมุนไพรและวิเคราะห์ปัญหาเกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ในการควบคุมความปลอดภัยในการขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรของประเทศไทยกับต่างประเทศดังต่อไปนี้

4.1 เปรียบเทียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์สมุนไพรของต่างประเทศกับประเทศไทย

4.1.1 ประเด็นเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์สมุนไพร

การควบคุมการผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพร สามารถแบ่งลักษณะเป็นยาจากสมุนไพร ได้แก่ยาแผนไทย ยาตามองค์ความรู้การแพทย์แผนทางเลือก ยาพัฒนาจากสมุนไพร หรือเป็นผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสุขภาพที่ต้องได้รับอนุญาตก่อนที่จะวางจำหน่ายในท้องตลาด ซึ่งการกำหนดลักษณะชนิดหรือประเภทผลิตภัณฑ์สมุนไพรดังกล่าวเพื่อประโยชน์ในการควบคุม โดยให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเป็นผู้ที่มีอำนาจในการกำหนดชื่อ ประเภท ชนิด หรือลักษณะของผลิตภัณฑ์สมุนไพรทั้งหมด รวมถึงการกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขต่างๆ ตามพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2562 ด้วย

ปัญหากฎหมายการขออนุญาตทะเบียนผลิตภัณฑ์ในการดำเนินงานภายใต้แนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานการผลิตที่ดี (GMP) ส่งผลกระทบต่อให้กับผู้ประกอบการจำนวนหนึ่ง มีค่าใช้จ่ายที่สูงมากยิ่งขึ้นในการลงทุน และมีข้อกำหนดที่เข้มงวดมากขึ้นไป ทำให้ผู้ประกอบการ โรงงานขนาดเล็ก และขนาดกลางปฏิบัติตามข้อกำหนดได้ค่อนข้างยาก จากการศึกษามาตรฐานเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร พบว่า สหรัฐอเมริกา และเครือรัฐออสเตรเลีย มีหน่วยงานที่ควบคุมกำกับดูแลผลิตภัณฑ์สมุนไพร แต่สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (ASEAN) ไม่มีหน่วยงานกลางของอาเซียนควบคุมกำกับดูแล ซึ่งจะขึ้นอยู่กับหน่วยงานการกำกับดูแลของแต่ละประเทศ ในระบบการขออนุญาตผลิตภัณฑ์สมุนไพรประเทศในอาเซียนที่มีกฎระเบียบเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ยาแผนโบราณและผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพ ให้เป็นแนวทางเดียวกัน รวมทั้งเครือรัฐออสเตรเลียมีแนวทางในการควบคุมกำกับดูแลที่สามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมเข้ากับประเทศไทยได้ แต่อย่างไรก็ตาม สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (ASEAN) ยังไม่มี

กฎระเบียบเกี่ยวกับการผลิตผลิตภัณฑ์ยาแผนโบราณและการผลิตผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพกำหนดอย่างแน่ชัด ซึ่งในปัจจุบันอยู่ในกระบวนการจัดทำร่างกรอบความตกลงผลิตภัณฑ์ยาแผนโบราณและการผลิตผลิตภัณฑ์เสริมสุขภาพ

ดังนั้น หากมีปัญหามาตรฐานผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยยังขาดหน่วยงานควบคุมกำกับดูแลที่สามารถกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์สมุนไพรสู่ระดับมาตรฐานสากลอย่างเช่นที่มีอยู่ในเครือรัฐออสเตรเลีย หากประเทศไทยและประเทศสมาชิกอาเซียนร่วมกันผลักดันให้อาเซียนมีกรอบความตกลงกำหนดเกณฑ์มาตรฐานอาเซียนในเรื่องผลิตภัณฑ์สมุนไพร ที่มีทั้งมาตรฐานความปลอดภัยของตัวผลิตภัณฑ์สมุนไพรและมีมาตรฐานในกระบวนการผลิตตั้งแต่ระดับต้นน้ำไปจนถึงปลายน้ำของการผลิตไปจนถึงตัวผู้บริโภคแล้วก็ยังคงเป็นการส่งเสริมให้มาตรฐานผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยและอาเซียนเป็นที่ยอมรับในระดับสากลได้ในไม่ช้า ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการคุ้มครองผู้บริโภคในต่างประเทศ โดยทฤษฎีนี้มีแนวคิดที่ผู้บริโภคมีสิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากการบริโภคสินค้าและบริการ ผู้บริโภคมีสิทธิที่จะได้รับความปลอดภัยจากผลิตภัณฑ์ เพื่อจะป้องกันผลิตภัณฑ์กระบวนการผลิต และการบริการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือชีวิต เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในระยะยาวให้ได้รับความปลอดภัย

อย่างไรก็ดี ในทางปฏิบัติของการยกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยสู่สากลนั้น หากมีการกำหนดเกี่ยวกับขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้ผลิตได้ปรับตัว ย่อมส่งผลให้ยกระดับผลิตภัณฑ์สมุนไพรไทยไปสู่มาตรฐานสากลได้

4.1.2 ประเด็นมาตรการควบคุมความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สมุนไพร

ปัญหากฎหมายผลิตภัณฑ์สมุนไพรจะได้รับอนุญาตได้มีมาตรการควบคุมความปลอดภัยที่จะต้องเกณฑ์มาตรฐาน ค่าความบริสุทธิ์ หรือคุณลักษณะอื่นอันมีความสำคัญต่อคุณภาพสำหรับตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ขึ้นทะเบียน โดยผู้ขออนุญาตจะต้องนำผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปส่งตรวจว่าผลิตภัณฑ์นั้น ต้องไม่มีการปนเปื้อนเชื้อจุลินทรีย์เกินเกณฑ์มาตรฐาน และต้องไม่มีการปนเปื้อนโลหะหนักเกินเกณฑ์มาตรฐานกับห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรอง ตามประกาศคณะกรรมการผลิตภัณฑ์สมุนไพร เรื่อง วิธีควบคุมคุณภาพและข้อกำหนดเฉพาะของผลิตภัณฑ์สมุนไพรและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับหนังสือรับรองผลการวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2564 ซึ่งห้องปฏิบัติการในการส่งผลิตภัณฑ์ตรวจในแต่ละครั้งยังมีจำนวนค่อนข้างน้อย ทำให้คิวยาว มีค่าใช้จ่ายที่สูง จากการศึกษาของผู้วิจัยพบว่า สหรัฐอเมริกาต้องมีข้อมูลความปลอดภัยและข้อมูลอื่นๆ ในการประกอบการขออนุญาตขึ้นทะเบียน ส่วนเครือรัฐออสเตรเลียกำหนดว่าต้องมีข้อมูลด้านความปลอดภัย ด้านคุณภาพ และด้านประสิทธิภาพที่ต้องผ่านการประเมินหลักฐานข้อมูลก่อนจำหน่ายออกสู่ท้องตลาด และส่วนสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน

(ASEAN) ไม่ได้กำหนดไว้ เพราะขึ้นกับหน่วยงานควบคุมกำกับดูแลของแต่ละประเทศในแต่ละประเทศได้ให้ความสำคัญกับผลิตภัณฑ์ที่จะต้องมีความปลอดภัย ประสิทธิภาพ และความปลอดภัยต่อผู้บริโภค จึงต้องมีการตรวจมาตรฐานของผลิตภัณฑ์นั้นๆ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการคุ้มครองผู้บริโภคของประเทศไทย โดยทฤษฎีนี้มีแนวคิดในการคุ้มครองผู้บริโภคโดยรัฐสามารถใช้กลไกทางกฎหมายเพื่อดำเนินการให้ความเป็นธรรมต่อประชาชนในฐานะผู้บริโภคได้ และผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองความปลอดภัยจากการใช้สินค้าหรือบริการที่ปลอดภัย มีสภาพและคุณภาพได้มาตรฐานเหมาะสมแก่การใช้โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและร่างกาย

ดังนั้น หากมีการจัดทำข้อมูลห้องปฏิบัติการทดสอบ ย่อมส่งผลให้มีผู้ที่ประสงค์จะขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรทราบว่าห้องปฏิบัติการใดที่ได้รับการตรวจสอบบ้าง รวมถึงกำหนดให้มีการตรวจสอบเฉพาะของแต่ละผลิตภัณฑ์ และทางหน่วยงานที่ควบคุมกำกับดูแลควรที่จะสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้กับผู้ขออนุญาตในกรณีที่มีค่าใช้จ่ายที่สูงในการส่งผลิตภัณฑ์ตรวจ

4.1.3 ประเด็นการใช้บังคับกฎหมายและบทลงโทษตามกฎหมาย

ปัญหาในการใช้บังคับกฎหมายของพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2562 ในปัจจุบันได้กำหนดว่าผลิตภัณฑ์จะต้องได้รับอนุญาตก่อนถึงจะสามารถออกสู่ท้องตลาดได้ ยกเว้นผลิตภัณฑ์สมุนไพรขายทั่วไปที่ไม่ต้องขออนุญาต แต่ต้องผลิตให้เป็นไปตามตำรับที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ควบคุมดูแลผลิตภัณฑ์สมุนไพรให้ได้มาตรฐาน ไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค และคุ้มครองผู้บริโภคไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากผู้ผลิตที่อวดอ้างสรรพคุณเกินจริงผลิตโดยไม่ได้รับอนุญาตผลิต โดยไม่มีมาตรฐานหรือมีสารปนเปื้อน จะเห็นได้ว่าถึงแม้จะมีกฎหมายออกมาใช้บังคับแต่ก็มีผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่ไม่ได้รับอนุญาต ไม่มีมาตรฐาน หรือมีสารปนเปื้อนอยู่ในผลิตภัณฑ์ และมีการผลิตและจำหน่ายสมุนไพรปลอมอยู่ในท้องตลาดเป็นจำนวนมาก

การควบคุมของประเทศไทยในทางกฎหมายและการกระทำความผิดดังกล่าวนี้ มีอัตราโทษแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับลักษณะการกระทำความผิดและอัตราโทษขึ้นอยู่กับพฤติการณ์ที่ได้กระทำความผิดเช่น ผู้ผลิต ผู้จำหน่าย ผู้โฆษณา หรือผู้ที่แอบอ้างหลอกลวง เป็นต้น เช่น มาตรา 58 (1) (2) (3) (4) และ (5) ผลิต นำเข้า หรือขายผลิตภัณฑ์สมุนไพรปลอม ผิดมาตรฐาน เสื่อมคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่ไม่ได้ขึ้นทะเบียน หรือถูกเพิกถอนใบสำคัญขึ้นทะเบียนตำรับ มีบทกำหนดโทษตามมาตรา 102 มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี และปรับไม่เกิน 3 แสนบาท หรือมีบทกำหนดโทษตามมาตรา 103 มีโทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี หรือปรับไม่เกิน 2 แสนบาท หรือมีบทกำหนดโทษตามมาตรา 104 มีโทษจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือปรับไม่เกิน 5 หมื่นบาท หรือมีบทกำหนดโทษตามมาตรา 105 มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 3 หมื่นบาท เมื่อเปรียบเทียบกับกฎหมายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาและเครือรัฐออสเตรเลียจากข้อมูลข้างต้นบทที่ 3 กฎหมายสหรัฐอเมริกาและเครือรัฐ

ออสเตรเลียได้ให้ความสำคัญอย่างมากกับเรื่องข้อมูลความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ รวมถึงการติดตามผลไม่เพียงประสงค์จากการใช้ผลิตภัณฑ์ด้วย จึงมีการควบคุมอย่างเข้มงวดของผลิตภัณฑ์สมุนไพร ให้มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ซึ่งบทลงโทษการกระทำความผิดของสหรัฐอเมริกาค่อนข้างที่จะเข้มงวดและรุนแรงมากกว่าของประเทศไทย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการคุ้มครองผู้บริโภคในต่างประเทศ โดยทฤษฎีนี้มีแนวคิดของสิทธิผู้บริโภค เพื่อที่จะได้รับรองและคุ้มครองให้ผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองอย่างเป็นธรรม เพื่อไม่ให้ผู้บริโภคถูกเอาเปรียบจากผู้ประกอบการ และสิทธิในการได้รับความเป็นธรรมจากการใช้สินค้าและบริการ สิทธิที่จะได้รับการเยียวยารวมทั้งการชดเชยจากสินค้าที่ไม่ได้คุณภาพหรือบริการที่ไม่ได้คุณภาพ

ดังนั้น หากการใช้บังคับกฎหมายเฉพาะเรื่องแต่บทกำหนดโทษน้อย ย่อมส่งผลให้ผู้ที่กระทำความผิดหรือประสงค์ที่จะกระทำความผิดไม่เกรงกลัวต่อโทษที่จะได้รับ เพราะในด้านอุตสาหกรรมเมื่อเห็นว่าการลงทุนแล้วได้รายได้ที่สูง ย่อมที่จะกล้าเสี่ยงต่อการกระทำความผิด และโทษที่ได้รับจากการปรับนั้นน้อยกว่ารายได้ พระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2562 ควรที่จะมีการแก้ไขเพิ่มโทษที่จะได้รับ เพื่อให้ผู้ที่คิดจะกระทำความผิดได้เกรงกลัวต่อกฎหมายให้เหมือนกับสหรัฐอเมริกา และเครื่องรัฐออสเตรเลียที่มีอัตราโทษที่สูง

4.2 ปัญหาที่เกิดขึ้นในทางปฏิบัติและปัญหาช่องว่างของกฎหมายในการขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพร

ปัญหาทางปฏิบัติในการอนุญาตทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพร ไม่มีประกาศการกำหนดหลักเกณฑ์ไว้เป็นการเฉพาะเกี่ยวกับการแสดงชื่อผลิตภัณฑ์สมุนไพรและเอกสารกำกับผลิตภัณฑ์ สำหรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อการส่งออกเฉพาะเท่านั้น เพราะตามประกาศคณะกรรมการผลิตภัณฑ์สมุนไพร เรื่อง การแสดงชื่อของผลิตภัณฑ์สมุนไพรในการขึ้นทะเบียนตำรับ แจ้งรายละเอียด หรือจดแจ้งผลิตภัณฑ์สมุนไพร และการแสดงฉลาก และเอกสารกำกับผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2564 ที่ออกตามความในมาตรา 15 (7) แห่งพระราชบัญญัติผลิตภัณฑ์สมุนไพร พ.ศ. 2562 เป็นหลักเกณฑ์ที่ควบคุมบังคับใช้กับทุกผลิตภัณฑ์สมุนไพร เมื่อไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์เป็นการเฉพาะเกี่ยวกับการแสดงชื่อผลิตภัณฑ์สมุนไพร โดยปราศจากเอกสารกำกับผลิตภัณฑ์ดังกล่าว “เพื่อการส่งออกเฉพาะเท่านั้น” ย่อมทำให้เจ้าหน้าที่ผู้พิจารณาอนุญาตทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณาซึ่งในการพิจารณาเจ้าหน้าที่มีจำนวนหลายคน เมื่อต้องใช้ดุลพินิจในการพิจารณาจะทำให้ผลการพิจารณามีความแตกต่างกันและทำให้เจ้าหน้าที่ทำงานยากยิ่งขึ้น รวมถึงไม่เป็นธรรมต่อผู้มาขออนุญาตทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรและส่งผลกระทบต่อผู้บริโภคด้วย ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีการคุ้มครองผู้บริโภคของ

ประเทศไทย โดยทฤษฎีนี้มีแนวคิดผู้บริโภคมีสิทธิได้รับความคุ้มครองสิทธิที่จะได้รับข่าวสาร รวมทั้งคำพรรณนาคุณภาพที่ถูกต้องและเพียงพอเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการ ซึ่งผู้บริโภคมีสิทธิที่จะได้รับข่าวสารและได้รับการโฆษณาหรือการแสดงผลตามความเป็นจริงที่ปราศจากพิกษัยแก่ผู้บริโภค รวมถึงสิทธิที่จะได้รับทราบของข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าหรือบริการอย่างถูกต้องและเพียงพอที่จะไม่หลงผิด ในการซื้อสินค้าหรือรับบริการโดยไม่เป็นธรรม

ดังนั้น หากมีการแยกกระบวนการพิจารณาอนุญาตในการรับขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อการส่งออกเท่านั้น ออกจากกระบวนการรับขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรที่จำหน่ายในประเทศ โดยให้มีวัตถุประสงค์เพื่อการส่งออกเท่านั้น โดยที่ผู้ยื่นคำขอต้องระบุข้อความ “เพื่อการส่งออกเท่านั้น (Export Only)” และควรที่ดำเนินการปรับลดเอกสารและระยะเวลาที่ใช้ในการพิจารณาขึ้นทะเบียนตำรับผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อการส่งออกเท่านั้น ย่อมเป็นการอำนวยความสะดวกในด้าน การส่งออกและเป็นการเพิ่มโอกาสการแข่งขันทางธุรกิจระหว่างประเทศ รวมถึงช่วยส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์สมุนไพรในประเทศไทยด้วย